

Sygn. akt IX U 2619/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2018 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Renata Stańczak
Protokolant:	Gabriela Jokiel

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 17 kwietnia 2018 r. w Rybniku

sprawy z odwołania J. F. (J. F.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania J. F.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 29 listopada 2016 r. nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż ubezpieczony J. F. uprawniony jest do ponownego obliczenia wysokości emerytury zgodnie z art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a to począwszy od dnia (...)

Sędzia

Sygn. akt IX U 2619/16

UZASADNIENIE

Decyzją z 29 listopada 2016r. organ rentowy, na podstawie art. 110 i art. 110a ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, odmówił ubezpieczonemu J. F. (F.) ponownego ustalenia wysokości emerytury, ponieważ wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony w najkorzystniejszy sposób nie jest wyższy niż 250% oraz nie jest wyższy od aktualnie obliczonego. Ustalony bowiem obecnie przez organ rentowy wwpw, ustalony z 20 lat kalendarzowych od 1961r. do 1989r., wyniósł 165,77%.

Ubezpieczony wniósł odwołanie od decyzji domagając się przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego sądowego w celu odtworzenia zarobków ubezpieczonego za lata 1960-1981.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji. Organ rentowy wskazał nadto, że za okres zatrudnienia ubezpieczonego od 1960 do 1981 przyjął wynagrodzenie minimalne z uwagi na nieudokumentowanie wynagrodzenia.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczonemu, urodzonemu (...), przysługuje prawo do emerytury górniczej (...)

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury, wyliczony na podstawie wynagrodzenia z okresu od 9/1986r. do 8/1987, wyniósł 357,58% i został ograniczony do 250%.

Po przyznaniu prawa do świadczenia ubezpieczony pozostawał w zatrudnieniu do 31.08.1989r.

W dniu (...)ubezpieczony złożył wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia zaznaczając we wniosku o przeliczenie pkt 3. Wraz z wnioskiem ubezpieczony przedłożył zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z 18.10.2016r. z (...) S.A. Oddział KWK (...) za lata 1982-1989.

(dowód: akta organu rentowego).

Ubezpieczony zatrudniony był w KWK (...) w R. od 2 sierpnia 1960r. do 31 sierpnia 1989r. kolejno na stanowiskach: od 2.8.1960r. do 26.04.1962r. i od 15.05.1964r. do 24.02.1965r. – młodszego górnika pod ziemią, od 25.02.1965r. do 31.08.1974r. – górnika pod ziemią, od 1.9.1974r. do 28.02.1975r. – nadgórnika oddziału wydobywczego pod ziemią oraz od 1.03.1975r. do 31.08.1989r. – sztygara zmianowego oddziału wydobywczego pod ziemią.

Po zatrudnieniu w KWK (...) ubezpieczony miał przyznaną stawkę dniówkową. Stawki wzrastały w związku ze zmianą zajmowanych stanowisk. Ubezpieczony otrzymywał też wynagrodzenie za prace w niedziele. W ciągu miesiąca ubezpieczony pracował 3 niedziele, w szczególności gdy był na stanowisku sztygara. Ubezpieczony pracował w systemie zmianowym najczęściej na nocne zmiany. Ubezpieczony otrzymywał premie w zależności od ilości wykonanej pracy- pracował na przygotowkach cały czas w tym samym oddziale. Premia była wyliczana procentowo od wynagrodzenia. Otrzymywał także 13-tki i 14-tki oraz dodatki funkcyjne. KWK (...) była kopalnią metanową. Ubezpieczony ożenił się w 1962r. w październiku. Nie był członkiem drużyny ratowniczej.

(dowód: akta osobowe ubezpieczonego, zeznania ubezpieczonego złożone na rozprawie 30 marca 2017r., czas nagrania protokołu elektronicznego 00:08:31-00:21:35)

Najkorzystniejsze wynagrodzenie ubezpieczony uzyskał w latach 1969 – 1988, przy przyjęciu, że ubezpieczony w tym okresie otrzymywał wynagrodzenie powszechnie obowiązujące w górnictwie, z uwzględnieniem dokumentacji zawartej w aktach osobowych ubezpieczonego, uregulowań płacowych obowiązujących w górnictwie oraz przy przyjęciu, że ubezpieczony, oprócz wynagrodzenia zasadniczego otrzymywał wynagrodzenie z Karty Górnika, deputat węglowy, dodatek nocny, oraz za drugą zmianę, za przepracowane niedziele oraz dodatek funkcyjny, szkodliwy i niebezpieczny.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z powyżej wskazanych lat, po odtworzeniu zarobków z lat 1960-1981 jest wyższy niż 250% i wynosi 273,68%.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu emerytur i rent Z. G. k. 18-50 a.s. wraz z opinią uzupełniającą 80-104 a.s.)

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

W rozpoznawanej sprawie kwestia sporna sprowadzała się ostatecznie do ustalenia, czy ubezpieczony spełnia warunki do przeliczenia emerytury górniczej na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. 2017r., poz.1383 ze zm.).

Zgodnie z powołanym przepisem wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art.15, z uwzględnieniem art.110 ust.3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia:

- z kolejnych 10 lat kalendarzowych przypadających w ostatnich 20 latach kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek
o ponowne ustalenie emerytury od przeliczonej podstawy,

- dowolnie wybranych przez emeryta 20 lat kalendarzowych, w których podlegał ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia o ponowne ustalenie wysokości emerytury,

a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art.15 ust.5, jest wyższy niż 250%.

Ustalenie wysokości emerytury w sposób wskazany powyżej może nastąpić tylko raz.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony spełnia warunki umożliwiające przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii powołanego biegłego sądowego, który na podstawie posiadanej dokumentacji, przy uwzględnieniu obowiązujących w górnictwie przepisów płacowych, odtworzył wynagrodzenie ubezpieczonego za lata 1960-1981. Obliczony przez biegłego wskaźnik wysokości podstawy wymiaru okazał się wyższy od 250% i tym samym mógł stanowić podstawę przeliczenia świadczenia.

Uznając jw. Sąd oparł się ostatecznie na uzupełniającej opinii biegłego, uznając ją za przekonującą jako wydaną w oparciu o fachową wiedzę, wydaną po analizie dokumentacji przedłożonej w niniejszej sprawie: dokumentacji znajdującej się w aktach rentowych, aktach osobowych oraz w oparciu o obowiązujące w tym okresie przepisy płacowe przy uwzględnieniu przez biegłego wyłącznie stałych składników wynagrodzenia, takich jak: pensja zasadnicza, dodatkowe wynagrodzenie z Karty Górnika, dodatek nocny i za II zmianę, wynagrodzenie za niedziele, dodatek funkcyjny oraz szkodliwy i niebezpieczny. Natomiast, biegły w opinii uzupełniającej, przy ustalaniu wysokości wynagrodzenia ubezpieczonego, pominął: Barbórki, nagrody roczne, 13-tki, 14-tki oraz premie produkcyjne. Pomimo nieuwzględnienia tych składników wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia nadal jest wyższy niż 250%.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję jak w wyroku, przy czym ponowne obliczenie emerytury powinno nastąpić od (...) (art. 129 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS).

SSR del. Renata Stańczak